

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ТЪРГОВСКО ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

СО - ENALAPRIL - ТЧНАИКАРНАРМА
КО - ЕНАЛАПРИЛ - ЧАЙКАФАРМА

2. КОЛИЧЕСТВЕН И КАЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка таблетка съдържа 20mg enalapril maleate + 12.5mg hydrochlorothiazide.

За помощни вещества виж т.6.1

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Таблетки.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1. Терапевтични показания

Артериална хипертония:

Enalapril/Hydrochlorothiazide е подходящ за пациенти, при които проведеното лечение с ACE инхибитор е било недостатъчно и които са се стабилизирали след приемането на двете лекарствени вещества по отделно.

4.2. Дозировка и начин на приложение

Начин на приложение: перорален прием.

Таблетките се приемат с вода.

Приемът на Enalapril/Hydrochlorothiazide се определя според отговора на пациента към лечение с Enalapril.

Хипертония:

Обичайната дозировка е една таблетка дневно.

Предхождащо лечение с диуретици:

Симптоматична хипотония е наблюдавана след първоначална доза Enalapril/Hydrochlorothiazide, особено при пациенти в напреднала възраст или при пациенти с конгестивна сърдечна недостатъчност, хиповолемия или хипонатриемия. Предхождащото лечение с диуретици трябва да бъде преустановено 2 или 3 дни преди започването на лечение с enalapril maleate + hydrochlorothiazide.

Дозировка при бъбречна недостатъчност:

Тиазидните диуретици не винаги са най-подходящото лечение за пациенти с бъбречна недостатъчност и не са ефективни при креатининов клирънс ≤ 30 ml/min (среднотежка до тежка бъбречна недостатъчност).

При пациенти с креатининов клирънс 30-80 ml/min, enalapril maleate + hydrochlorothiazide трябва да се предписва след внимателно титриране на комбинацията от двете лекарствени вещества.

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	
Приложение към разрешение за употреба № И-12714/3-04-06	
689/31.01.06	М.с.р.

Бъбречно-съдова хипертония:

Не се препоръчва прием на комбинацията enalapril + hydrochlorothiazide при пациенти с бъбречно-съдова хипертония.

Употреба при деца:

Ефективността и безопасността на комбинацията enalapril + hydrochlorothiazide не е установена, поради което не се препоръчва употребата на това лекарство при деца.

Употреба при пациенти в напредната възраст:

Ефективността и поносимостта към комбинацията enalapril + hydrochlorothiazide е изследвана в клинични проучвания както при възрастни пациенти, така и при по-млади пациенти. В случай, че лекуващият се има бъбречна недостатъчност, препоръчителната начална доза е половин таблетка на ден.

4.3. Противопоказания

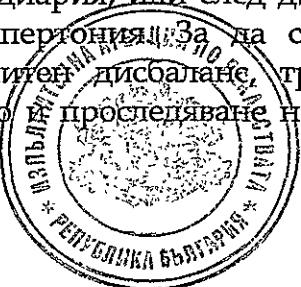
Комбинацията enalapril + hydrochlorothiazide (20mg + 12,5 mg) е противопоказана при следните случаи:

- Свръхчувствителност към enalapril, тиазидни диуретици, някое от помощните вещества, или към сульфонамиди;
- Анурия;
- Анамнеза за ангиоедем, свързан с предхождащо лечение с ACE-инхибитори;
- Идиопатичен или наследствен ангиоедем;
- Пациенти с двустранна бъбречно-артериална стеноза или стеноза на артерията, водеща до дисфункция на единия бъбреck;
- Пациенти със сигнификантна за хемодинамиката аортна или митрална стеноза;
- Остра хипертония;
- Бъбречна недостатъчност, с креатининов клирънс под 30 ml/min.;
- Остра чернодробна недостатъчност;
- Чернодробна енцефалопатия;
- Подагра;
- Хиперкалиемия;
- Бременност или кърмене.

4.4. Специални противопоказания и специални предупреждения за употреба

Симптоматична хипотония и електролитни ефекти:

Подобно на всички останали лечения на хипертония, е възможна появата на симптоматична хипотония. Тя е по-вероятно да се появи при пациенти с водоелектролитен дисбаланс (напр. при терапия с диуретици, диета с ограничена консумация на сол, повръщане, диария, или след диализа), или при пациенти с тежка ренин-зависима хипертония. За да се установят пациентите с потенциален водоелектролитен дисбаланс, трябва да се извърши редовно мониториране също както и проследяване на серумните електролити.

При пациенти с исхемична болест на сърцето или мозъчно-съдово заболяване е нужно внимателно да се наблюдава приема на това лекарствено средство, тъй като при тях се наблюдава по-голямо понижаване на кръвното налягане, което може да предизвика инфаркт на миокарда или мозъчно-съдов инцидент.

Ако се появи хипотония, пациентът трябва да бъде поставен да легне по гръб, и ако е необходимо, да се приложи интравенозна инфузия на физиологичен разтвор (0.9% NaCl). Преходен хипотоничен отговор не е противопоказание за последващите дози, които могат да бъдат приемани обикновено без проблемно, веднъж след като кръвното налягане се е повишило след обемна експанзия (volume expansion), с прилагане на по-ниска доза или с адекватно приложение на двете вещества по отделно.

Бъбречно-съдова хипертония/ съдова стеноза (виж 4.3)

Съществува повишен риск от хипотония и бъбречна недостатъчност при пациенти с реновазална хипертония и стеноза на бъбречната артерия, лекувани с enalapril. Лечението с диуретици може да усложни тази ситуация. Намаляването на бъбречната функция може да се прояви с леки промени в серумния креатинин. При тези пациенти, лечението трябва да бъде започнато при строго медицинско наблюдение с ниски дози, внимателно титриране и мониториране на бъбречната функция.

Аортна стеноза/ хипертрофична кардиомиопатия

Подобно на другите вазодилатори, ACE-инхибиторите трябва да бъдат назначавани с повищено внимание при пациенти с левокамерна систолна дисфункция.

Нарушение на бъбречната функция

Enalapril + hydrochlorothiazide не трябва да бъде назначаван на пациенти с лека до среднотежка нарушенна бъбречна функция (креатининов клирънс между 30ml/min и 80 ml/min) без предварително титриране на дозите от двата компонента в таблетката, според индивидуалните нужди (виж т. 4.2). Лекарствените вещества, съдържащи тиазидни диуретици може да не са правилния диуретичен избор при пациенти с бъбречно увреждане и не са ефективни при креатининов клирънс $\leq 30 \text{ ml/min}$.

При някои пациенти с хипертония, без предшестващо бъбречно заболяване се наблюдава преходно повишение на кръвната урея и креатинин при съвместно приложение на enalapril с диуретик. Това може да наложи намаляване на дозата enalapril и/или прекратяване на лечението с диуретика. Тази ситуация повишава възможността за възникване на бъбречна стеноза. (виж т. 4.4)

Уремия и увеличаване на серумния креатинин са наблюдавани при някои пациенти с двустранна бъбречна стеноза или с бъбречно-артериална такава при наличие на един бъбрек, обикновено обратима след прекратяване на лечението с ACE-инхибитор.

Ефекти върху нивата на калий в организма:

Съвместното приложение на enalapril и ниски дози диуретик не изключва развиване на хипокалиемия, особено при пациенти-диабетици с бъбречно увреждане. Нивата на калий трябва да се следят регулярно.

Enalapril не се препоръчва в комбинация с диуретици, намаляващи нивата на калия, освен в случаите на рефрактерна сърдечна недостатъчност и употреба на калиеви добавки или употреба на estramustine (виж т. 4.5).

Сърдечна недостатъчност:

Лечението с enalapril + hydrochlorothiazide не трябва да се назначава като първоначален избор при хипертензивни пациенти, при които има съмнение за наличие на сърдечна недостатъчност. При такива пациенти се препоръчват по-ниски дози enalapril. При пациенти със сърдечна недостатъчност има повишен риск от появя на симптоматична хипотония. Лечението трябва да започне в болнични условия.

Чернодробна недостатъчност:

Тиазидните диуретици трябва да се назначават с повищено внимание при пациенти с чернодробна недостатъчност или с хронично чернодробно заболяване, тъй като има риск от появя на електролитен дисбаланс, предшестващ чернодробна кома.

Ефекти върху обмяната на веществата и желзите с вътрешна секреция:

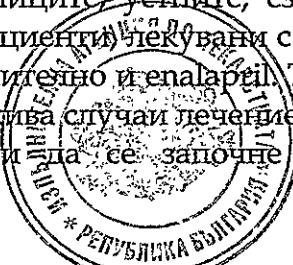
Опитът при по-високи дози от 20mg + 12,5mg enalapril + hydrochlorothiazide показва, че тиазидните диуретици могат да понижат глукозния толеранс (затова може да се наложи да се коригира дозата на антидиабетните лекарства, включително и на инсулин), могат да увеличат нивата на холестерола и на триглицеридите, понижават се нивата на натрий в кръвта, също както и тези на магнезий и на калий (виж т. 4.5).

Лечението с тиазидни диуретици може да доведе до появя на хиперурикемия и/или подагра при някои пациенти. Хиперурикемичният ефект е дозозависим, и тъй като enalapril може да повиши пикочната киселина в урината, това може да доведе до намаляване на нежелания ефект.

Тиазидните диуретици могат да намалят нивата на калций, отделян в урината. Това може да доведе до минимално и преходно увеличение на нивата на калций в кръвта. Хиперкалциемия може да бъде установена при случаи на хиперпаратиреоидизъм. При такива случаи, лечението с тиазидни диуретици следва да бъде преустановено и функцията на паратиреоидните жлези да бъде изследвана.

Свръхчувствителност/Ангионевротичен едем:

Ангионевротичен едем на лицето, на крайниците, устните, езика, глотиса и/или ларинкс са били наблюдавани при пациенти, лечение с инхибитори на ангиотензин-конвертиращия ензим, включително и enalapril. Това може да се случи по всяко време на лечението. При такива случаи лечението с enalapril трябва да се преустанови своевременно, и да се започне внимателно

проследяване, до пълно изчезване на симптомите, преди пациентът да бъде изписан от болничното заведение. При случаи, когато подуването се ограничава само до лицето и устните, състоянието се преодолява без специфично лечение, въпреки, че лечението с антихистамини е много подходящо за облекчаване на състоянието. Наблюдава се широко разпространение на ангиоедем при чернокожи пациенти, лекувани с ACE-инхибитори, в сравнение с пациенти от бялата раса, лекувани по същия начин.

Ангиоедемът, свързан с ларингеален едем може да има фатален изход. Когато има засягане на езика, глотика или ларинкса, е много вероятно да се причини обструкция на преминаващия въздушен поток, и трябва да се назначи специално лечение, което може да включва подкожно приложение на разтвор съдържащ epinephrine 1:1000 (0.3ml до 0.5ml) и/или спешно трябва да се приложат мерки за освобождаване на дихателните пътища.

Пациенти с анамнеза за ангиоедем без връзка с ACE-инхибиторна терапия могат да се считат за изложени на риск от поява на ангиоедем докато приемат ACE инхибитор. (виж т.4.3)

При пациенти, приемащи тиазидни диуретици с или без анамнеза за астматични или алергични реакции могат да възникнат реакции на свръхчувствителност. Активиране на появя или влошаване на системен lupus erythematosus е била съобщавана при употреба на тиазидни диуретици.

Анафилактоидни реакции по време на десенсибилизиране с Hymenoptera

Рядко са наблюдавани животозастрашаващи анафилактоидни реакции при пациенти лекувани с ACE-инхибитори по време на десенсибилизиране с Hymenoptera. Тези реакции са били предотвратени чрез временно преустановяване на лечението с ACE инхибитор, преди десенсибилизирането.

Анафилактоидни реакции по време на LDL афереза

В редки случаи, пациенти, приемащи ACE-инхибитори по време на LDL-афереза с dextran sulphate са имали животозастрашаващи анафилактоидни реакции. Тези реакции са били предотвратени чрез временно преустановяване на лечението с ACE-инхибитор, преди всяка афереза.

Пациенти на хемодиализа

Това лекарствено средство не се назначава при пациенти на хемодиализа поради увредената бъбречна функция. Има съобщения за анафилактоидни реакции при пациенти на хемодиализа с high-flux мембрани (като напр. AN 69®) и едновременно приемане на ACE-инхибитори. При такива пациенти трябва да се прецени дали е по-добре да преминат към друг тип диализна мембра на или към друг клас антихипертензивно лекарствено средство.

Кашлица

При употребата на ACE-инхибитори има съобщения за случаи на кашлица. Тя обикновено е непродуктивна, персистираща и затихва след

преустановяване на лечението. ACE инхибитор - индуцираната кашлица е различна и следва да се категоризира като кашлица, вследствие употребата на ACE-инхибитори.

Хирургическа интервенция/анестезия:

При пациенти с предстояща хирургическа интервенция или анестезия със средства, предизвикващи хипотония, трябва да се има предвид, че enalapril блокира образуването на ангиотензин II, вследствие на компенсаторното освобождаване на ренин. Ако се појви хипотония, поради тази причина, то тя може да бъде коригирана чрез обемозаместватели (volume expansion).

Други предпазни мерки:

При пациенти с анамнеза за алергии или бронхиална астма могат да възникнат реакции на свръхчувствителност при лечение с тиазидни диуретици. Има съобщения за активиране и влошаване на системния lupus erythematosus при употреба на тиазидни диуретици.

Други специални предпазни мерки:

При пациенти с инсулинозависим диабет (с тенденция към раздаване на хиперкалиемия) започването на лечението трябва да става под лекарски контрол и с първоначално назначаване на ниски дози.

Анемия:

Анемия с намаляване на хемоглобина е наблюдавана при пациенти на диализа и при пациенти, подложени на бъбречна трансплантация. Това намаляване е по-важно, тъй като базалните стойности се повишават. Този ефект очевидно не е дозозависим, а се свързва с начина на действие на ACE-инхибиторите. Редукцията е средностепенна, и възниква между един и шест месеца след започването на лечението, като постепенно се стабилизира след това. Тя е обратима след спиране на лечението. То може да продължи, ако редовно се мониторират нивата на кръвните параметри.

Употреба при деца:

Ефективността и безопасността на този лекарствен продукт не е установена.

Употреба при пациенти в напредната възраст:

Ефективността и поносимостта към enalapril maleate и hydrochlorothiazide са изследвани в клинични проучвания при едновременно приемане от пациенти, спадащи както към по-младото, така и към по-възрастно поколение. При случаи на бъбречно увреждане се препоръчва начална доза от половин таблетка на ден.

Помощи вещества:

Този лекарствен продукт съдържа лактоза. Не се препоръчва употребата му при пациенти с рядкосрецана наследствена непоносимост към галактоза, лактозна недостатъчност или глюкозо-галактозен малабсорбиционен синдром.

4.5 Лекарствени и други взаимодействия

Други антихипертензивни средства:

Когато enalapril maleate + hydrochlorothiazide се прилага съвместно с други антихипертензивни средства може да се стигне до сумиране на ефектите им. Лечение с enalapril maleate и β-блокери, метилдопа или калциеви антагонисти увеличава ефекта върху кръвното налягане.

Ганглио-блокери или адренергични средства:

Приемането им съвместно с enalapril трябва да става само под лекарско наблюдение.

Серумен калий

Обикновено по време на лечението с Enalapril/Hydrochlorothiazide, стойностите на серумния калий остават в границите на нормата. Диуретици намаляващи нивата на калий, калиеви добавки, или съдържащи калий заместители на солта, особено при пациенти с бъбречно увреждане, могат да доведат до значително увеличаване на серумния калий. Ако се налага едновременната употреба enalapril + hydrochlorothiazide и някой от тези продукти, то това трябва да става с повишено внимание и често мониториране на серумния калий.

Литий:

Обратимо повишаване в серумните концентрации на литий и токсичност, са били съобщавани по време на съвместната употреба на литий и ACE-инхибитори. Едновременната употреба на тиазидни диуретици може да доведе до допълнително повишаване на нивата на литий и да увеличи риска от литиева токсичност на ACE-инхибиторите. Употреба на enalapril и литий не се препоръчва, но ако комбинацията е наложителна, трябва внимателно да се мониторират нивата на серумен литий. Трябва внимателно да се прочетат указанията за употреба на лекарствените средства съдържащи литий преди да се назначи съвместна употреба.

Estramustine:

При съвместно приложение могат да се появят нежелани реакции като например ангионевротичен едем.

Перорални антидиабетни лекарствени средства или приложение на инсулин:

Съвместно приложение на ACE-инхибитори, перорални антидиабетични средства или инсулин може да доведе до засилване на ефекта на понижаване на кръвната захар. Този феномен се наблюдава по-често през първите седмици на комбинирано лечение и при пациенти с бъбречно увреждане. Необходимо е титриране на дозата на антидиабетните лекарства, когато се назначават едновременно с тиазидни диуретици.

Антисихотични/ наркотични вещества:

Употребени едновременно с ACE-инхибитори могат да доведат до постурална хипотония.

Алопуринол, цитостатични и имуносупресивни агенти, системни кортикостероиди или прокаинамид:

Съвместната употреба може да доведе до повишен риск от левкопения.

Циклоспорин:

Повишен риск от хиперкалиемия при приложение на ACE-инхибитори и циклоспорин.

Инхибитори на простагладиновата синтеза/ Нестероидни противовъзпалителни лекарствени средства

Тъй като нестероидните противовъзпалителни лекарствени средства инхибират, медираната от бъбреците синтеза на простагладини, едновременно им приемане с enalapril може да противодейства на антихипертензивния ефект.

Те също така могат да противодействат на hydrochlorothiazide-ния диуретичен, натриуретичен и антихипертензивен ефекти.

Антиациди:

Наблюдавана е намалена бионаличност на ACE-инхибиторите.

Алкохол, барбитурати, наркотици и фенотиазини:

Тиазидните диуретици могат да увеличат ортостатичната хипотония. Освен това, алкохолът повишава хипотензивния ефект на ACE-инхибиторите.

Симпатикомиметици:

Симпатикомиметиците могат да намалят антихипертензивния ефект на ACE-инхибиторите. За да се избегне това е необходимо внимателно мониториране на пациентите приемащи такива лекарства.

Пресорни амини (напр. адреналин):

Възможен е минимален ефект, но той не може да се разглежда като противопоказание за едновременното им приложение с ACE-инхибитори.

Кортикоステроиди:

При едновременното им прилагане с тиазидни диуретици се наблюдава електролитен дефицит, особено хипокалиемия.

Недеполяризиращи мускулни релаксанти:

Тиазидите могат да увеличат реакцията към tubocurarine.

Baclofene:

Увеличават антихипертензивната активност. При необходимост, да се проследява кръвното налягане и да се коригира дозата.

Cholestiramine и cholestipol:

Единични дози *cholestiramine* и *cholestipol* намаляват абсорбцията на hydrochlorothiazide респективно до 85% и 43%. Тези продукти трябва да се приемат с интервал от няколко часа.

4.6 Бременност и кърмене

Enalapril maleate + hydrochlorothiazide не трябва да се използва по време на бременност. Освен ако не е жизненоважно за майката, лечението трябва да се прекрати веднага след като се потвърди бременността.

Това съчетание от лекарствени вещества не е било обект на достатъчен брой контролирани проучвания върху бременни жени. Не е известно дали непредвиденото приемане на enalapril по време на първото тримесечие от бременността води до увреждани ефекти върху развитието на ембриона. Въпреки това, излагането на ембриона на действието на инхибитори на ангиотензин-конвертирация ензим по време на последните 2 тримесечия от бременността се свързват с фатална неонатална морбидност и смъртност. Съобщавано е за сериозни изменения в бъбречната функция на фетуса или новороденото като например недостатъчно количество околоплодни води, белодробна хипоплазия и дългосрочна анурия при новородените, хипотония, хиперкалемия, също както костни малформации и черепна хипоплазия при новороденото.

Информация за първото тримесечие на бременността е недостатъчна. Споменатите нежелани реакции, които лекарството може да окаже върху плода, най-вероятно не са резултат от приема на enalapril + hydrochlorothiazide по време на първото тримесечие на бременността. Употребата на тиазидни диуретици излага ембриона на потенциален рисък, включително жълтеница при зародиша или новороденото, както и тромбоцитопения и други нежелани реакции, които могат да се появят и при възрастните.

Ако enalapril/hydrochlorothiazide се прилага по време на бременност, пациентката трябва да е предупредена за риска, на който зародишът е изложен. Ако се налага употреба на лекарственото средство, трябва да се правят редовни ултразвукови изследвания. Ако се установи наличие на олигохидрамнион, приема на лекарството трябва да се преустанови, освен ако не е от жизненоважно значение за майката. Но при подобна диагноза, и майката и лекувящият лекар трябва да имат предвид, че зародишът може вече да претърпял не обратими увреждания.

Поради тези причини, и тъй като enalapril преминава през плацентарната бариера, новородените трябва да се проследяват внимателно.

Hydrochlorothiazide също преминава през плацентарната бариера, но за него няма данни да е установен кръвта на новороденото.

Кърмене:

Enalapril и тиазидите се излъчват в кърмата. Поради това употребата на enalapril maleate + hydrochlorothiazide не се препоръчва по време на кърмене.

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Няма данни, че enalapril maleate/hydrochlorothiazide повлиява способността за шофиране или работа с машини. Могат да се появят различни нежелани реакции, като замаяност и умора, особено в началото на лечението, когато дозировката се увеличава или когато лечението се променя (съвместно приложение на лекарства, които засилват ACE-инхибиторното действие) и съответно да се повлияе на способността за шофиране и/или работа с машини.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

Най-често срещаните нежелани лекарствени реакции включват чувство на гадене и умора, които обикновено изчезват след намаляване на дозата и рядко налагат спиране на лечението. Както и при другите ACE-инхибитори, може да се появи суха кашлица. Тя изчезва веднага след прекратяване на лечението. Жените и пушачите са предразположени.

Често срещани нежелани реакции:

ЦНС: замайване, умора, главоболие

Гастроинтестинална система: гадене

Други: мускулни крампи, астения и ортостатични симптоми включващи хипотония, кашлица и импотенция.

Рядко срещани нежелани реакции:

Сърдечно-съдови: синкоп, не-ортостатична хипотония, палпитации, тахикардия и гръден болка.

Гастроинтестинални: панкреатит, диария, повръщане, диспепсия, абдоминална болка, флатуленция, запек

ЦНС: безсъние, сомнолентност, парестезия, нервност и световъртеж

Респираторни: диспнея

Кожа: синдром на Stevens-Johnson, екзантема, пруритус, диафореза

Други: бъбречна дисфункция, бъбречно увреждане, намалено либидо, сухота в устата, подагра, тинитус и артрапгия

Има съобщения за комплекс от синдроми, включващ треска, серозит, васкулит, миалгия, миозит, артрапгия/артрит, позитивен ANA, повишен ESR, еозинофилия и левкоцитоза.

Могат да се появят обрив, фоточувствителност или други дерматологични реакции.

Свръхчувствителност/ангионевротичен едем:

Има съобщения за редки случаи на ангионевротичен едем на лицето, крайниците, устните, езика, глотика и/или ларинкса.

Лабораторни тестове:

Промени в нормалните лабораторни параметри рядко се свързват с приемането на enalapril/hydrochlorothiazide. Хипергликемия, увеличена никочна киселина в кръвта и хипер- или хипокалиемия се срещат рядко. Уремия и увеличение на серумния креатинин са съобщавани също. Има

съобщения за намаление на нивата на хемоглобин и хематокрит. Тези промени обикновено са обратими след преустановяване на лечението.

Понижаване на стойностите на хемоглобин и хематокрит и в редки случаи неутропения, тромбоцитопения, потискане на костния мозък. Причинно-следствената връзка между тези реакции и enalapril/hydrochlorothiazide не е установена.

Хипонатриемия е установена при enalapril, затова може да се предполага и подобна връзка при употреба на enalapril/hydrochlorothiazide.

Нежелани реакции причинени от отделните съставки:

Нежелани реакции, свързани поотделно само с enalapril или само с hydrochlorothiazide са следните:

Свързани с Enalapril:

Чернодробна недостатъчност, хепатит - или хепатоцелуларен или холестатичен, хепатит включващ некроза, холестаза, жълтеница, депресия, обърканост, белодробни инфильтрати, бронхоспазъм/астма, гръден болка, дрезгавост на гласа, ритъмни нарушения, angina pectoris, инфаркт на миокарда или мозъчно-съдов инцидент, вероятно вследствие на тежка хипотония при високорискови пациенти, ринорея, фоточувствителност, алопеция, зачервяване, промени във вкуса, анорексия, замъглено виждане, уртикария, стоматит, гlosит, олигурия, гръден епидемична некролиза, еритема мултиформе, ексфолиативен дерматит, пемфигус.

Свързани с Hydrochlorothiazide:

Анорексия, стомашно разстройство, жълтеница (холестатична интрахепатична), сиалоденит, ксантопсия, гадене, повръщане, запек, тромбоцитопения, левкопения, агранулоцитоза, апластична анемия, хемолитична анемия, фоточувствителност, треска, обрив, уртикария, васкулит, недостиг на въздух, (включително пневмония и белодробен едем), интерстициален нефрит, анафилактични реакции, глюкозурия, хидроелектролитни изменения, включващи хипонатриемия, беспокойство, крампи, временно замъглено виждане.

4.9. Предозиране

Има много малко данни относно предозиране с enalapril/hydrochlorothiazide. Лечението е симптоматично и поддържащо. Приемът на таблетки да бъде преустановен и пациентът да бъде поставен под лекарско наблюдение. Ако лекарството е прието неотдавна се препоръчва предизвикване на повръщане, прием на активен въглен и слабителни средства. Прилага се корекция на водно-солевия баланс хипотонията чрез венозни вливания на физиологичен разтвор. Може също да бъде назначено лечение с angiotensin II. Коригиране с 0.9% натриево-хлорен разтвор е стандартното лечение за пациенти със симптоматична хипотония.

Maleate Enalapril:

Най-изразените реакции от предозиране съобщавани до сега са изразената хипотония, започваща след около шест часа след поглъщането на таблетките, която съвпада с блокирането на ренин-ангиотензиновата система и ступор. Симптомите, асоциирани със свръхдоза ACE инхибитори може да включват циркулаторен шок, електролитен дисбаланс, бъбречно увреждане, хипервентилация, тахикардия, палпитации, брадикардия, замаяност, беспокойство и кашлица. Серумните нива на еналаприлат са 100 или 200 пъти по-високи, при прием респективно на 300mg и 440mg, отколкото обикновено срещаните, след прием на терапевтични дози (Виж т.4.4).

Hydrochlorothiazide:

По-често срещаните симптоми са свързани с изразена диуреза: електролитен дисбаланс (хипонатриемия, хипохлоремия и хипокалиемия) и дехидратация. Хипокалиемията може да увеличи аритмията в случаи на едновременно прием на digitalis.

5. Фармакологични данни

5.1. Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Инхибитор на Ангиотензин-конвертиращия ензим

ATC код: C09B A02

Enalapril maleate + hydrochlorothiazide съчетава Enalapril, под формата на малеатна сол, конвертиращ ензимен инхибитор с Hydrochlorothiazide, тиазиден диуретик.

Ангиотензин-конвертиращият ензим (ACE) е кининаза, която катализира превръщането на ангиотензин I в ангиотензин II, мощен вазопресорен агент. Enalapril maleate е предшественик на enalaprilat. Последният инхибира ACE по стабилен и продължаващ във времето начин. Вследствие се намалява angiotensin II в плазмата и вторично намалява алдостерона чрез увеличаване на ренинемията.

Въпреки, че механизма на антихипертензивното действие на enalapril е свързан с инхибирането на ренин-ангиотензин-алдостероновата система, има наблюдения, че антихипертензивното действие е еднакво изразено при хипертониците с ниски нива на ренин.

Hydrochlorothiazide е диуретично и антихипертензивно средство, което увеличава активността на плазмения ренин. Антихипертензивният механизъм на действие на тиазидите не е проучен изцяло. Hydrochlorothiazide не оказва ефект върху нормалните стойности на кръвното налягане.

При клинични проучвания, приемът на комбинацията Enalapril maleate – Hydrochlorothiazide дава по-добри резултати от тези получени от разделен прием на двете лекарствените вещества. Enalapril може да намали загубата на калий, която обикновено се свързва с приема на Hydrochlorothiazide.

5.2. Фармакокинетични свойства

Enalapril maleate

При перорален прием enalapril се абсорбира бързо и се хидролизира в enalaprilat. Абсорбцията на enalapril е около 60% без да се повлиява от прием на храна в гастроинтестиналния тракт.

Enalapril maleate е пролекарствено средство и има ниска фармакологична активност докато се хидролизира в черния дроб до enalaprilat. Пиковите серумни концентрации на enalaprilat се достигат от 3 до 4 часа след пероралния прием на enalapril. Серумните концентрации на enalaprilat се характеризират с по-дълга терминална фаза, поради комбинацията с ACE. При пациенти с нормална бъбречна функция, steady state серумните концентрации на enalaprilat в условия на многократно прилагане на enalaprilat са достигнати след 4 дневно лечение.

Опити върху лабораторни животни показват, че enalapril преминава през кръвно-мозъчната бариера при много ниски количества, за разлика от enalaprilat. Enalapril преминава през плацентарната бариера. С изключение на хидролизата до enalaprilat, enalapril няма важни метаболити. Отделянето на enalaprilat става основно през бъбреците (около 40%). Ефективният полуживот на натрупване на enalaprilat след многократен перорален прием на enalapril е 11 часа.

Enalaprilat се елиминира чрез хемодиализа.

Hydrochlorothiazide:

Бионаличността на hydrochlorothiazide е 60 – 80%. Едновременният прием на храна леко увеличава абсорбцията му.

Hydrochlorothiazide не се метаболизира и не се елиминира бързо по бъбрен път. След около 24 часа, плазмените нива показват плазмен полуживот на елиминиране между 5.6 до 14.8 часа. Около 61% от дозата се елиминира в урината в непроменен вид за 24 часа. Hydrochlorothiazide не преминава през кръвномозъчната бариера, но преминава през плацентарната бариера.

Enalapril-Maleate – Hydrochlorothiazide:

Едновременният многократен прием на enalapril maleate и hydrochlorothiazide не оказва ефект върху тяхната бионаличност. Таблетката съдържаща тази комбинацията е биоеквивалентна на съвместния прием на всяка една от съставките по отделно.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Токсичните изследвания върху репродуктивността не показват ефекти върху плодовитостта и репродуктивните способности при птици и също така не показват тератогенен ефект. Enalapril преминава през плацентарната бариера, и при зайци е показал фетотоксичност по време на 2-ото и 3-ото тримесечие от бременността.

6. Фармацевтични данни

6.1. Списък на помощните вещества

Микрокристална целулоза	92,1 mg
Лактозаmonoхидрат	56,2 mg
Царевично нишесте	22,0 mg
Натриев хидроген карбонат	10,0 mg
Натриево нишесте гликолат	5,5 mg
Магнезиев стеарат	1,7 mg

6.2. Физико-химични несъвместимости

Няма.

6.3. Срок на годност

4 (четири) години.

6.4 Специални условия на съхранение

Да се съхранява при температура под 25 °C.

6.5 Данни за опаковката

30 таблетки, поставени в 3 блистера Alu / Alu x 10 таблетки.

6.6 Препоръки при употреба

Няма.

7. ИМЕ И АДРЕС НА ПРИТЕЖАТЕЛЯ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА:

“Чайка фарма – висококачествените лекарства” АД
ул. “Н.Й. Вапцаров” № 1,
гр. Варна 9000,
България

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА**9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШЕНИЕ ЗА УПОТРЕБА****10. ДАТА НА ПОСЛЕДНА РЕДАКЦИЯ НА ТЕКСТА:**

Март, 2005 г.

